ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΤΟΥ ΡΙΧΑΡΔΟΥ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΚΑΡΔΟΥ

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν του 800 ἔτη

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΘΗ ΜΙΑ ΝΟΘΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΣ τῆς Κύπρου, εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ὕπαρξίν της εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ἀπὸ ὅλους τοὺς συνδυασμοὺς τῶν ἱστορικῶν, τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ τῶν θυθολογικῶν στοιχείων, προκύπτει σαφῶς ὅτι οἱ πρῶτοι οἰκισταὶ τῆς Κύπρου ἦσαν Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὸν καθαρῶς ἑλληνικὸν πολιτισμὸν τῆς νήσου καὶ διετήρησαν τὴν φυλετικὴν συνοχήν των μέχρι σήμερον. Ἰδιαίτερως ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι ἡ νεωτέρα ἱστορικὴ ἔρευνα διέλυσεν ὁριστικῶς τὸν μῦθον, ὅτι εἰς τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου, τῶν Ἑλλήνων προηγήθησαν οἱ Φοίνικες καὶ ὁ πολιτισμός των. Πολὺ ἀρχαιότερος τοῦ φοινικικοῦ εἶναι ὁ κυπριακὸς ἑλληνικὸς πολιτισμός, ποὺ ἀνάγεται εἰς τὴν δευτέραν πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδα. Κατερρίφθη δηλαδή, αὐτὸ τοῦ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀποκαλοῦν «φοινικικὸν ψεῦδος».

Ἔκτοτε, ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν, οἱ Κύπριοι διετήρησαν τὴν ἑλληνικότητά των, τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν των καὶ τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις των, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι, πολὺ συχνά, ἡ νῆσος εὑρίσκετο ὑπὸ ξένον ζυγὸν καὶ ὑφίστατο ἐπιδρομάς, λεηλασίας καὶ σφαγὰς ἐκ μέρους τῶν Ἀράβων καὶ Σαρακηνῶν πειρατῶν. Ἐὰν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν περίοδον πρὸ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ὁπότε ἡ Κύπρος ἦτο ἀνεξάρτητον βασίλειον, καὶ ὁρισμένην περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπετέλει βυζαντινὴν ἐπαρχίαν, ἡ νῆσος ἦτο πρακτικῶς ὑπόδουλος εἰς τοὺς Ἄγγλους καὶ τοὺς Φράγκους (1191 — 1489), εἰς τοὺς Ἐνετοὺς (1489 — 1570), εἰς τοὺς Τούρκους (1571 — 1878) καὶ τέλος εἰς τοὺς Ἄγγλους.

Σήμερον, παρὰ τὴν ἀθρόαν μετανάστευσιν καὶ ἐγκατάστασιν εἰς τὴν νῆσον τουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τὴν μετανάστευσιν Ἑλληνοκυπρίων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ὅπου εὑρίσκονται περὶ τὰς 80.000, τὸ ποσοστὸν τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου εἶναι 81, 14% μὲ ποσοστὸν Τούρκων 18, 1% καὶ ἄλλων ἐθνικοτήτων 4,7%.

Ἀνέκαθεν ἡ Κύπριος ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας νήσους τῆς Μεσογείου. Αὐτὸ δέ, ἀκριβῶς, καθὼς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπετέλει — καὶ ἀποτελεῖ — θαυμάσιον ὁρμητήριον δι' ὅσους ἔχουν βλέψεις ἐπὶ τῶν χωρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἔχει προσφέρει εἰς αὐτὴν τὸ ἀμφίβολον — καὶ μοναδικὸν ἴσως εἰς τὴν ἱστορίαν — προνόμιον νὰ ἔχῃ πωληθῆ ὑπὸ κατακτητῶν πρὸς κατακτητὰς τρεῖς φοράς. Καὶ τὰς τρεῖς φορὰς ὅμως, οἱ Κύπριοι, μὲ τὴν ἐθνικὴν καὶ ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειάν των βαθύτατα τραυματισμένην, ἐπανεστάτησαν. Ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ τὰς ἐπαναστάσεις των αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ἔκοιμαν τοὺς «ἀγοραστὰς» νὰ πληρώσουν ἐπίσης ἀκριβὰ τὴν «ἀγορά» των.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

Πολὺ εἶναι τὸ αἷμα, ποὺ ἔχουν χύσει οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἀπὸ τὸν ξένον ζυγόν, ἀγγλικὸν ἀρχικῶς, καὶ ἔπειτα φραγκικόν, ἐνετικόν, τουρκικὸν καὶ πάλιν ἀγγλικόν.

Τὸ 1191, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος κατέκτησε τὴν νῆσον, οἱ Κύπριοι ἐξηγέρθησαν καὶ οἱ Ἄγγλοι ἠναγκάσθησαν νὰ σπεύσουν νὰ πωλήσουν τὴν Κύπρον εἰς τοὺς Ναΐτας καλογήρους — ἱππότας, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης, ὅταν ἀντιμετώπισαν τὴν ὀργὴν τῶν Κυπρίων, ἐπέστρεψαν τὴν νῆσον εἰς τὸν Ριχάρδον, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς Ναΐτας τὸ καταβληθὲν τίμημα, ἀνεζήτησε ἄλλον ἀγοραστὴν καὶ τὸν ἀνεῦρεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γάλλου ἱππότου Γκὺ ντὲ Λουζινιάν. Μὲ τὴν ἀγοραπωλησίαν αὐτήν, ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν Κύπρον ἡ φραγκικὴ δυναστεία τῶν Λουζινιάν, ποὺ ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 1489. Εἰς τὸ διάστημα αὐτό, ἡ νῆσος ἐπλημμύρισεν ἀπὸ ἱππότας κάθε ἐθνικότητος, Γάλλους, Ἄγγλους, Γερμανούς, Ἰταλοὺς καὶ Ἰσπανούς, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Λουζινιὰν παρεχώρησαν φέουδα. Οἱ Κύπριοι ἀντέδρασαν μὲ πολλὰς ἐξεγέρσεις εἰς τὴν ἀχόρταγον ἁρπακτικότητα τῶν ἱππότῶν, οἱ ὁποῖοι κατέφθασαν μὲ μοναδικὴν περιουσίαν τὴν πανοπλίαν των καὶ μὲ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ γίνουν πλούσιοι εἰς βάρος τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς δυναστείας τῶν Λουζινιάν, ὑπέστη ἀγρίους διωγμοὺς ἐκ μέρους τῶν λατίνων ἱερέων καὶ ἀρχόντων ὁ ὀρθόδοξος κλῆρος τῆς νήσου. Ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, ποὺ ἐβασανίσθησαν καὶ ἐσφάγησαν.

Ἀκολούθησαν οἱ Ἐνετοί, οἱ ὁποῖοι, ἐπίσης, ἀνεκάλυψαν συντόμως ὅτι εἰς τὴν Κύπρον ὑπῆρχε πληθυσμός, ποὺ δὲν ἐδίστασζε νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ ποὺ συχνάκις προετίμα τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν δουλείαν.

Ἐπὶ τουρκικῆς κατοχῆς (1571— 1878), ἐξερράγησαν πολλαὶ ἐπαναστάσεις τῶν Κυπρίων, ἀλλ' ὅλαι ἐπνίγησαν εἰς τὸ αἷμα. Ἐξ αὐτῶν, αἱ κυριώτεραι ἦσαν αἱ τοῦ 1578 καὶ τοῦ 1607.

Ὅταν ἐξερράγη ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Ἐπανάστασις, τὸ 1821, οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου εὑρέθησαν πρόθυμοι διὰ τὸν ἀγῶνα. Διὰ νὰ τοὺς πτήσουν ὅμως καὶ νὰ ἀποκεφαλίσουν τὸ ἀπελευθερωτικὸν κίνημά των, οἱ Τοῦρκοι προέβησαν, τὴν 9ην Ἰουλίου 1821, εἰς ἀγρίαν σφαγήν, κληρικῶν κυρίως, εἰς τὴν Πλατεῖαν Διοικητηρίου τῆς Λευκωσίας. Ἐκρεμάσθη ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπὸ δένδρον ὁ ἐθνομάρτυς Ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανὸς καὶ ἐκαρατομήθησαν οἱ Μητροπολῖται Πάφου Χρύσανθος, Κυτίου Μιλήσιος καὶ Κυρηνείας Λαυρέντιος, καθὼς καὶ ὁ ἀρχιδιάκονος Μελέτιος. Τὴν ἐπομένην, ἡ σφαγὴ ἐπεξετάθη εἰς ὁλόκληρον τὴν νῆσον καὶ ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων δεκάδες ἄλλων κληρικῶν καὶ προκρίτων. Ἔτσι, ὁ κυπριακὸς λαὸς παρέμεινεν ἀκέφαλος ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς εἰς τὴν πλέον κρίσιμον ἐποχὴν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ἡ συμμετοχή του εἰς τὴν Ἐπανάστασιν ἀνεστάλη.

Ὀλίγον ἀργότερον, τὸ 1827, οἱ Κύπριοι ἤρχισαν πάλιν νὰ ἑτοιμάζωνται δι' ἐξέγερσιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν, πρὶν ἐκδηλωθῇ αὕτη, οἱ Τοῦρκοι ἔπνιξαν κυριολεκτικῶς τὴν νῆσον εἰς τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων, μὲ αἰφνιδιαστικὴν ὁμαδικὴν σφαγήν, κληρικῶν καὶ προκρίτων. Τὸ 1832, ἐπανάστασις τοῦ Κυπρίου Καλογήρου Ἰωαννίνων συνετρίβη καὶ τὸ 1833 ἀπέτυχεν ἄλλη ἐξέγερσις, ἀφοῦ οἱ Κύπριοι ἐπεκράτησαν ἐπ' ὀλίγον πέριξ τῆς Λάρνακος.

Ἐπὶ βρετανικῆς κατοχῆς (1878 — 1960) οἱ ἀγῶνες τῶν Κυπρίων διὰ τὴν ἐλευθερίαν συνεχίσθησαν. Ἀπὸ τὰς ἐξεγέρσεις τῆς περιόδου αὐτῆς ἡ πλέον ἐκτεταμένη ἦτο ἡ τοῦ 1931. Τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1931 ἔγιναν αἱματηρὰ ἐπεισόδια εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὰς διαδηλώσεις ἐναντίον τῶν Ἄγγλων καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον τριῶν διαδηλωτῶν καὶ τὸν τραυματισμὸν πολλῶν ἄλλων. Παρόμοια ἐπεισόδια ἔγιναν εἰς Ἀμμόχωστον, Πάφον, Λεμεσόν καὶ Κυρηνείαν. Πρὸς καταστολὴν τοῦ Ἐνωτικοῦ Κινήματος, οἱ Ἄγγλοι ἀπέστειλαν τότε εἰς Κύπρον δύο καταδρομικά, τρία ἀντιτορπιλλικά, ἀεροπλάνα καὶ ἄνδρας ἀπὸ τὴν Συρίαν καὶ Αἴγυπτον.

Μετὰ τὴν κατάπνιξιν τοῦ Κινήματος συνελήφθησαν καὶ ἐξωρίσθησαν ἀπὸ τὴν νῆσον οἱ Μητροπολῖται καὶ Κύπριοι ἡγέται, κατελύθη τὸ Κοινοβουλευτικὸν Σῶμα καὶ κατηργήθη κάθε ἴχνος συνταγματικῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν νῆσον.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐπολέμησαν εἰς τὸν βρετανικὸν στρατὸν δεκάδες χιλιάδες Κυπρίων, οἱ Βρετανοὶ εἶχον κάμει νύξεις τοῦ ἐνδεχομένου τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπητήθησαν, ἐν τούτοις, νέοι αἱματηρότεροι καὶ πλέον ἀποφασιστικοὶ ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου, διὰ νὰ ἀναγκασθοῦν οἱ Βρετανοὶ νὰ παραχωρήσουν τὸ 1960 εἰς τοὺς νησιώτας, ὄχι τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πλέον τὸ θεμελιωδέστερον τῶν ἰδεωδῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἀλλὰ μίαν νόθον ἀνεξαρτησίαν. Ὑπεγράφησαν οὕτως, αἱ συμφωνίαι Λονδίνου καὶ Ζυρίχης καὶ ἐπεβλήθη εἰς τὴν Κύπρον τὸ προνομιακόν, διὰ τὴν τουρκικὴν μειονότητα, Σύνταγμα.

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ Στὴν «Ἑξέδρα» Ἑρμοῦ 22

Ο ΑΥΤΟΚΑΤΑΔΙΚΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ἡ τραγωδία τοῦ καρδιναλίου Μιστζέντυ

ΕΜΕΙΝΕ ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πληροφορίαι ἐκ Βουδαπέστης ἀναφέρουν, ὅτι δυνατὸν νὰ λήξῃ συντόμως ἡ μακρὰ τραγωδία τοῦ πριμάτου τῆς Οὐγγαρίας καρδιναλίου Μιστζέντυ. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, διαρκούσης τῆς εἰς Οὐγγαρίαν παραμονῆς του, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Κροῦστσεφ εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητήσῃ τὸ ὅλον ζήτημα μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας αὐτῆς, φαίνεται δὲ ὅτι ἔμειναν σύμφωνοι ἀμφότεροι νὰ δώσουν λύσιν εἰς αὐτό.

Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ ἐπίσης ἐνδιαφέρονται εἶναι πλὴν τοῦ ἡγέτου τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τὰ τρία ἄλλα μέρη, ἤτοι οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Οὐγγροι καὶ τὸ Βατικανόν, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι πρόθυμα διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ὅλου ζητήματος. Ἀπομένει τὸ τέταρτον μέρος, ὁ ἴδιος δηλαδὴ ὁ Μιστζέντυ, ἡ συγκατάθεσις τοῦ ὁποίου δὲν θεωρεῖται τόσον ἀναγκαία.

Ὡς γνωστόν, ὁ περιεργότερος ὅλων τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, ζῇ εἰς τὸ παρελθόν. Μετὰ τὸν πόλεμον, ἐτέθη ἀντιμέτωπος τῆς ὑπὸ τὸν Στάλιν διώξεως τῆς ἐκκλησίας, μὲ θλιβερὰ δι' αὐτὸν ἀποτελέσματα. Συνελήφθη, ὑπέστη τὴν λεγομένην «πλύσιν τοῦ ἐγκεφάλου», καὶ ἐσύρθη εἰς δίκην.

Ἀπολογούμενος ἐνώπιον τοῦ λαϊκοῦ δικαστηρίου τὸ 1947, ὡμολόγησε σειρὰν ὁλόκληρον κολασίμων ἐγκλημάτων.

Σημειωτέον ὅτι ὁ λευκόθριξ αὐτὸς πριμάτος τῆς Οὐγγαρίας, ἐγνώρισε πρὸ τῆς περιπετείας του πολλοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν φαρμάκων καὶ λοιπῶν ἀνακριτικῶν μεθόδων, εἶχαν προδῇ εἰς «ὁμολογίας». Οὐδέποτε ἐφαντάζετο ὅτι κάτι παρόμοιον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ καὶ εἰς τὸν ἴδιον.

Μετὰ τὴν κάμψιν τοῦ περηφάνου χαρακτῆρος του, ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὸ προσκήνιον, μὲ ἰσόβιον κάθειρξιν εἰς βάρος του. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὅμως τοῦ 1956, τὰ ἐξεγερθέντα ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος πλήθη ἤνοιξαν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς του καὶ τὸν ἀπεφυλάκισαν. Συντριβείσης τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἐνῶ ἄλλοι ἐξετελοῦντο, κατέφυγεν εἰς τὴν ἐν Βουδαπέστῃ ἀμερικανικὴν πρεσβείαν, ὅπου καὶ διαμένει ἔκτοτε ἐγκάθειρκτος.

Ὅπως ἐγνώσθη, οἱ ἁρμόδιοι τῆς πρεσβείας ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν του διαμέρισμα τριῶν δωματίων τοῦ μεγάρου, τὰ παράθυρα τοῦ ὁποίου, διὰ λόγους ἀσφαλείας, ἐφράχθησαν. Διὰ σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων. Βεβαίως ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω οἰκήματος, ἀπολαύει ἐλευθερίας. Ἠμπορεῖ, αἴφνης, νὰ κατέρχεται εἰς τὴν βιβλιοθήκην, νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν παγκόσμιον τύπον, νὰ παρακολουθῇ τὸ ραδιόφωνον, ἀκόμη δὲ νὰ πραγματοποιῇ τὸν περίπατόν του εἰς τὸν κῆπον τῆς πρεσβείας.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως αὐτῶν, Οὐγγροι ἀστυνομικοὶ κατεσπαρμένοι εἰς τὰ πέριξ, παρακολουθοῦν ἄγρυπνοι τὰς κινήσεις του. Στρέφοντες ἐνίοτε τὰ βλέμματά των πρὸς τὰ παράθυρα τοῦ τρίτου ὀρόφου, βλέπουν ἐκεῖ μίαν λευκὴν κεφαλήν, κεκαλυμμένην μὲ ἐρυθρὸν καλυμμαύχιον. Εἶναι ὁ καρδινάλιος, ὁ ὁποῖος ἔχει βυθίσει τὸ βλέμματου εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν καὶ ὀνειροποπεῖ.

Πράγματι, ὁ καρδινάλιος Μιστζέντυ ζῇ μὲ τὰ περασμένα καὶ ἡ καρδιά του συνταράσσεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία τῶν σταλινικῶν ἐκείνων ἡμερῶν, τὰς διώξεις, τοὺς προπηλακισμούς, τὰς «πλύσεις ἐγκεφάλου», τὰς καταδίκας καὶ τὰς ἐκτελέσεις. Ζῇ μὲ τὴν ἀνάμνησιν ἡμερῶν περασμένων.

Οἱ ὅροι τούς ὁποίους θέτει διὰ τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὴν αὐτοκαταδίκην του καὶ τὸν αὐτοπεριορισμόν του, εἶναι οἱ ἑξῆς: ἀνάκτησις τοῦ τίτλου του ὡς ἀρχιεπισκόπου τοῦ πριμάτου. Ἐπ' αὐτῶν δὲ ἐμμένει στερρῶς. Φαίνεται ἐπίσης ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ μεταβῇ βραδύτερον εἰς τὴν Ρώμην, διὰ λόγους ὑγείας, εἶναι ἤδη 72 ἐτῶν καὶ ὑγεία του ἔχει κλονισθῆ, ἐπιμένει ὅμως ὅπως διορίσῃ «ἀντιπρόσωπόν» του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασις, τὴν στιγμὴν ποὺ συζητεῖται τώρα ἡ «λύσις Κροῦστσεφ». Ταυτοχρόνως ὅμως, δικαστικοὶ τῆς Βουδαπέστης μελετοῦν τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης Μιστζέντυ, τοῦ 1948. Κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεώς των, θὰ ἐξακριβώσουν «ἀνωμαλίας», εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὅλη διαδικασία νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος. Ἐν συνεχείᾳ, θὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς αὐτὸν ποινὴ τῆς ἰσοβίου καθείρξεως καὶ οὕτω θὰ δεθῇ ἄλλο ἓν λάκτισμα εἰς μνήμην τοῦ Στάλιν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι οὔτοι εἶναι πρόθυμοι «νὰ παράσχουν εἰς τὸν καρδινάλιον προστασίαν» ἐν ὅσῳ τὸ ἀπαιτεῖ ἡ προσωπική του ἀσφάλεια. Ἂν ὅμως ἡ ζωή του δὲν διατρέχει πλέον κανένα κίνδυνον, δέον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πρεσβείαν των...

Δυνατὸν ὁ «αὐτοκατάδικος» τῆς ἐν Βουδαπέστῃ ἀμερικανικῆς πρεσβείας νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κρησφύγετόν του. Δὲν θὰ παραμείνῃ ὅμως ἀδρανής. Δὲν θὰ ἀνεχθῇ τοὺς ταπεινωτικοὺς περιορισμούς, τοὺς ὁποίους ὁ Στάλιν ἐπέβαλεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του, τὸ 1950 μετὰ τὴν καταδίκην του. Φύσις ἀνήσυχος, ποὺ ζῇ μὲ τὸ παρελθόν, δυνατόν νὰ διαμφισβητήσῃ καὶ τὸ κογκορδάτον, τὸ ὁποῖον συνύφθη μεταξὺ ἐκκλησίας καὶ κράτους.

Τὸ καλύτερον θὰ ἦτο, λέγουν οἱ ἐδῶ πολιτικοὶ καὶ διπλωματικοὶ κύκλοι, νὰ ἀπεσύρετο ἀθορύβως εἰς τὴν σκιάν, καὶ νὰ ζήσῃ τὴν ζωήν του ἀθορύβως, ἐὰν δὲ ἔχει νὰ εἰπῇ ὁ,τιδήποτε, νὰ τὸ εἰπῇ μετά τινα ἔτη... Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐδιώχθη, διεπομπεύθη, ἐταλαιπωρήθη καὶ ἐξουθενώθη, ὅμως ἔκτοτε παρῆλθον ἔτη πολλὰ καὶ ἡ Βουδαπέστη ἐκαλύφθη ἀπὸ δάσος, καπνοδόχων ἐργοστασίων, ποὺ σκιάζουν τοὺς τρούλλους τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ὅπου ἱερούργει ὁ ἔνοικος τοῦ τρίτου ὀρόφου τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας.

Ἡ «Πράβδα» παρέχει στοιχεῖα διὰ τὸν σοβιετικὸν τύπον

ΜΟΣΧΑ. Ἡ πρωΐνὴ «Πράβδα» ποὺ ἐκτυποῦται καθημερινῶς εἰς 6.700 ἔκατ. ἀντίτυπα ἔδωσε τοὺς ἀκολούθους ἀριθμοὺς σχετικῶς μὲ τὸν σοβιετικὸν Τύπον.

Οὕτω ἐκδίδονται εἰς τὴν Ρωσίαν 997 ἐπιθεωρήσεις μὲ ἐτήσιον τιράζ 756 ἔκατ. ἀντίτυπα.

Ἐξ ἄλλου τὸ καθημερινὸν τιράζ κατὰ τὸ 1963 τοῦ συνόλου τῶν ρωσικῶν ἐφημερίδων ἀνήρχετο εἰς 83.100.000 ἀντίτυπα, ἐξ ὧν 50.100.000 διὰ μόνας τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας.

ΑΧΑΪΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Αὔριον Κυριακήν, ὥραν 11ην π. μ. καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Διακιδείου Σχολῆς, ἡ Ἀχαϊκὴ Ἑταιρεία δίδει διάλεξιν μὲ ὁμιλητὴν τὸν ὑφηγητὴν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπύρον Δοξιάδην καὶ μὲ θέμα: «Ὁ ρόλος τοῦ παιδιάτρου εἰς τὴν κοινωνίαν». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΤΜΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ
ΕΚΔΡΟΜΑΙ
1. Εἰς ΑΥΣΤΡΙΑΝ—ΤΥΡΟΛΟΝ ΒΑΥΑΡΙΑΝ (ΜΟΝΑΧΟΝ)
2. Εἰς ΑΜΕΡΙΚΗΝ
3. Εἰς ΡΩΣΣΙΑΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ-ΛΕΣΧΗ
6-10 Μ. Μ.
ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 255
ΤΗΛ. 38-82

Θερμοσίφωνες ΙΖΟΛΑ Στὴν «Ἑξέδρα» Ἑρμοῦ 22

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΠΑΤΑ (ΗΛΕΙΑΣ)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὅτι ἡ κατ' ἔτος τελουμένη θρησκευτικὴ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάτα — Ἠλείας τὴν 10ην Μαΐου θὰ ἑορτασθῇ καὶ ἐφέτος μετὰ πάσης θρησκευτικῆς μεγαλοπρεπείας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἠλείας κ. Γερμανοῦ.

Ἡ μετάβασις τῶν προσκυνητῶν δι' αὐτοκινήτων θὰ εἶναι εὐχερὴς λόγῳ τῆς καλῆς βατότητος τῆς ὁδοῦ κατόπιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπισκευῶν αὐτῆς.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΘΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΠΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΘΑ ΖΗΣΗ Ο ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Καταμετρῶντας μὲ σύστημα ἠλεκτροδίων τὴν ροὴν αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον

ΘΕΩΡΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ μάκρους τῆς ζωῆς ἑνὸς ἀτόμου ἴσως παύσῃ νὰ εἶναι ἀποκλειστικὸν «ἔργον» τῶν χειρομαντῶν. Ἀνακοίνωσις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος νευρολογικῶν ἐρευνῶν τοῦ Πανεπιστημίου Τζώρτζτάουν Δρος Στάνλεϋ Α. Ράντβαν - Τσίμνοβιτς, πρωτεργάτου τῶν σχετικῶν μελετῶν, ἀναφέρει ὅτι τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μὲ τὴν βοήθειαν μικρῶν καὶ ἀβλαβῶν ποσοτήτων ρεύματος διοχετευομένων εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ μετρουσῶν τὴν ἐκεῖ ροήν τοῦ αἵματος. Ἡ κατάστασις τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, σημαντικὸν παράγοντα τῆς μακροβιότητος. Ὁ Ἀμερικανὸς ἰατρὸς μετρᾷ τὴν ροὴν τοῦ αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον διὰ τῆς προσκολλήσεως 22 ἠλεκτροδίων εἰς τὴν κεφαλήν. Ἡ ἀγωγιμότης τῶν φλεβῶν, ποὺ ποικίλλει μὲ μικρὰν ἔστω διαφοροποίησιν εἰς τὴν ροὴν τοῦ ἐντὸς αὐτῶν κυκλοφοροῦντος αἵματος, ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ εὐκόλως καὶ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου κατάστασεως τοῦ ἐγκεφάλου— καὶ συνεπῶς τῶν πιθανοτήτων μακροβιότητος τοῦ ἀτόμου. Ἡ μέθοδος αὕτη ἠμπορεῖ ἄλλωστε νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὸν Δρα Ράντβαν - Τσίμνοβιτς, καὶ διὰ τὴν ἔγκαιρον ἐπισήμανσιν τυχὸν ἀνωμαλιῶν εἰς τὸ περὶ τὴν καρδίαν ἀγγειακὸν δίκτυον, αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ ὁδηγήσουν εἰς καρδιακὴν προσβολήν.

Σημειωτέον ὅτι ὅταν ὁ Δρ Ράντβαν-Τσίμνοβιτς χρησιμοποιεῖ τὴν ἔκφρασιν «μακροβιότης» ἐν νοεῖ κυρίως τὸν ἐνεργὸν χρήσιμον βίον. Ἡ θλάβη τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου δὲν ἐπιφέρει, καθ' ἑαυτήν, τὸν θάνατον, ἔχει ὅμως σοβαρωτάτας ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τοῦ ἀτόμου. Μερικαὶ ἀρχικαὶ ἐνδείξεις περὶ τῆς θλάβης τῶν ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι ὅταν ἕνα ἄτομον αἰφνιδίως δὲν θυμᾶται ὀνόματα ἢ ἄλλα στοιχεῖα καὶ ὅταν αἰφνιδίως ἀλλάζει προσωπικότητα. Ὡς ἐξήγησεν ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ἡ βλάβη τῶν ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου δὲν προξενεῖ πόνον καί, διὰ τὸν λόγον αὐτόν, δὲν γίνεται ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὰ ἄτομα ποὺ τὴν ὑφίστανται.

Εἶναι ἀκριβώτερα εἰς ΗΠΑ τὰ μοσχάρια χωρὶς κέρατα

ΝΤΕΝΒΕΡ ΚΟΛΟΡΑΔΟ. Ἡ «ἀποκερατοποίησις» τῶν μόσχων αὐξάνει ἀργότερον τὴν ἀξίαν των κατὰ 4 δολλάρια διὰ κάθε 45 χιλιόγραμμα. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς εἰδικὴν ἔρευναν, ποὺ ἀπεκάλυψεν ὅτι τὰ κτήνη μὲ κέρατα προκαλοῦν εἰς ἄλληλα κακώσεις σωματικάς, αἱ ὁποῖαι καταστρέφουν μερικῶς τὴν ποιότητα τοῦ κρέατος των.

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ Στὴν «Ἑξέδρα» Ἑρμοῦ 22

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΧΡΥΣΑΝΘ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΝ

ΕΤΩΝ 65

ἀφήσαντα χθὲς κηδευόμεν σήμερον Σάββατον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Γεννήσεως Θεοτόκου, Δροσιᾶς Πρωταίας.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Ρουμπίνη. Τὰ τέκνα: Χρύσανθος, Ἀν